

Avui **dijous dia 20** ens reunirem amb els que s'incorporen al grup o sigui els que treballen, que són: Carme, Pepa, Lorenzo, Guille, Simón, Ciril i Antonia. En principi havíem quedat a la vora de l'hotel de Fran Guerhy en el Ciego.

Peró després de donar una volta pel poble i intentar reservar el dinar, veiem que no és possible i decidim seguir fins a La Guardia que és a 8 Km i ens trobem davant de l'ajuntament per veure el " Carrillón" que toca a les dotze.

En l'oficina de turisme ens aconsellen rondar per l'interior de la ciutat i pel passeig de Samaniego. Hi ha molta gent i nosaltres en som vint i davant la dificultat per al dinar, decidim que cada un o bé en grups més petits ens solucionem el menjar i que a les tres ens reunirem de nou. Així que alguns anem de tapes per un parell de bars com fa la majoria de la gent de la població. Com havíem quedat tots som a l'hora i sortim cap a Briones on tenim reservada la visita al Museu de la Cultura del Vi de la Dinastia Vivancos. Parem en els meandres del riu Ebre, a Sant Vicente de Sonsierra, fem un passeig junt al riu i fem les fotos de rigor. Entrem en el museu, la visita es detallada i llarga, el contingut i l'abundant material de què disposen, permet fer-se una idea aproximada de la història i l'evolució en l'elaboració del vi. així con la mitologia, literatura, pintures i altres arts que a través dels segles s'han anat manifestant. Utilitzen des de les formes més rudimentàries fins als sistemes més sofisticats de l'actualitat. Amb la visita al museu acabem la jornada, ja que fa un fred "de carajo" (de mil dimonis).

El **divendres dia 21** visitarem la comarca de Los Cameros Nuevos. Avui menjarem en una àrea de servei, així que en los Baños del Río Tobias, ens aturem per comprar embotits, formatge i fruita, la beguda l'hem preparada a casa. Ens endinsem per segona vegada pel congost del Najerilla fins al desviament, al monestir de Valvanera, on es troba la verge de Valvanera patrona de la Rioja El monestir està enclavat al dalt de la muntanya; és un lloc idíl·lic per l'encinglerat del terreny i la panoràmica que es contempla des allà. Està habitat per una comunitat de monjos Benedictins. Visitem l'església, l'hostal i els voltants i de veritat és que venen ganes de perdre't uns dies amb aquesta pau i naturalesa que invita a caminar pels senders, a la recerca de tranquil·litat que ens roba l'atragament de l'activitat diària.

Seguim viatge entrant per Brievas de Camero i en el port de Peña Hincada, parada per contemplar les muntanyes i els congost i l'habitual sessió de fotos. En iniciar el descens del port veiem taques de neu, en arribar a Ortigosa de Cameros, parem i ens informem en el poble, que visitem i algú recorda que no tenim tomàquets.

I en veure'ls, els que porten la intendència els compren. Com els altres pobles de la comarca estan situats en l'ho més fondo i a banda i banda del riu la qual cosa fa que siguin de carrers costeruts i pintorescos en el seu conjunt.

Seguim a El Rasillo i junt a l'embassament en una àrea recreativa muntem la parada i tots ens maldem a preparar el dinar.

Després fem una caminada junt a l'embassament i continuem viatge fins a Torrecilla En Cameros; com sempre entra pel l'engorjat format pels rius. En aquest cas pel Riu Iregua. en aquest poble va néixer Sagasta Politic destacat des del segle XIX, al qual es deu l'aprovació definitiva del sufragi universal.

El dia 22 clareja plovent i optem per visitar Casalaraina i Haro. A les onze del mati fem una visita guiada al monestir de la Pietat, després de les explicacions pertinents, de la guia, ella mateixa ens recomana menjar unes raves i pendre uns vins en un bar que té bona fama i cap allà hi anem. Seguim cap a Haro, el dia cada vegada es posa més fred i plujós, així que el més urgent és buscar un lloc on dinar i després de voltar per la ciutat i comprar alguna cosa, uns retornem a Badaran i els del segon torn se'n van a Santo Domingo de la Calzada que a més de veure la ciutat han vist com feia acte de presència la neu.

El diumenge 23 clareja nevat i nevant; el grup del primer torn iniciem el camí de tornada a casa ja que s'acabat la setmana i ens acompanya la nevada fins a arribar a Logronyo. La resta visitaran San Millán de la Cogolla i Ezcaray, zona més pròxima a la muntanya i més nevada.

El dilluns 24 els de la furgoneta van a conèixer els Cameros Viejos i que gràcies a la neu obtenen unes bones fotos i completen la ruta programada.

Ernesto González
Granollers, març de 2008

D'Olèrdola a l'Arboç. 27 abril 2008

Sens dubte que la nostra sortida va ser un altre viatge a través del temps; des de la quietud del present no vàrem girar el cap cap a la història sinó que ens hi vàrem situar de ple, al mig. Vàrem entrar en el recinte arqueològic d'Olèrdola, al Penedès, perquè Olèrdola és un dels municipis d'aquesta comarca que té més importància històrica per tot el temps que fa que està habitada. El viatge es va iniciar amb la visita a les troballes arqueològiques més antigues que corresponen a l'inici de l'edat del bronze (2000-1800 AC), de l'inici del període següent: l'edat del ferro que hi trobem un poblat amb una muralla (segles VIII-VII AC). Els ibers, de la tribu dels cossetans, s'instal·laren també a la muntanya tot aprofitant la muralla existent, i construïren cases parcialment retallades a la roca (segles IV-V aC).

Cap a la fi del segle II aC, els romans hi establiren un campament militar per controlar la via Herclea (més tard Via Augusta), que travessa la comarca. Aixecaren una impressionant muralla pel davant de l'anterior, amb torres de planta quadrangular. D'aquest període